

การศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน

A Study of Grade XI Students' Chinese Language Communication Abilities by Project Based Learning with Community Learning Resources

Weiwei Song^{1*} และ สิทธิพล อาจอินทร์²

Weiwei Song^{1*} and Sitthipon Art-in²

¹ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University

² สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน โดยให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป 2) ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนที่เลือกเรียนรายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีนจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/18 จำนวน 12 คนที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน จำนวน 1 แผน เวลา 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน ซึ่งมี 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบปากเปล่า รวมทั้งหมด 20 ข้อ 3) แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน เป็นแบบประเมินที่มีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปรีด 4) แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนเฉลี่ยเท่ากับ 71.04 คิดเป็นร้อยละ 71.04 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การสื่อสาร, ภาษาจีน, การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน, แหล่งเรียนรู้ในชุมชน

Abstract

The objects of the present research study were 1) to study grade XI students' communicative abilities in Chinese language by project-based learning with community learning resources so that they make a mean learning achievement score of 70% or better and that at least 70% of the student group pass the 70% criterion and 2) to study the students' attitude towards the project-based learning with community learning resources. The target

* Corresponding author. Mobile +66 (0) 9 1861 5758

Email address : yilian_song@msn.com

sampling group, selected through a purposive sampling, consisted of 18 grade XI students in Kalasinpittayasan School, Muang District, Kalasin Province who registered the Chinese Language as a selective course during the first semester of the 2014 academic year. The instruments used for data collection included 1) a project-based lesson plan which took 12 instructional periods to finish, 2) a Chinese language communicative ability test which consisted of 2 parts, the first part being an objective test and the second part an oral test consisting of 20 questions, 3) an assessment form for assessing Chinese communicative ability using Rubric scoring criterion and 4) a 5-level rating scale attitude test consisting of 20 items for testing the students' attitude towards the project-based learning together with community learning resources. The collected data were analyzed by means of arithmetic mean, percentage and standard deviation.

Results of the study:

1. The students made a mean achievement score of 71.04 (or 71.04% of the full marks) on Chinese language communicative abilities and there were 7 students (or 58.00% of the group), and
2. The students' attitude towards the project based learning with community learning resources, as a whole, was at the "High" level.

Keywords: Communication, Chinese Language, Project-based Learning, Community Learning Resources

บทนำ

การเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน+3 (ซึ่งหมายถึงประเทศจีน ประเทศเกาหลีใต้ และประเทศญี่ปุ่น) ทำให้ประเทศจีนมีผลต่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค และส่งผลให้ภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่จำเป็นเพื่อเป็นช่องทางในการเข้าถึงตลาดแรงงาน นอกจากนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส จีน ญี่ปุ่น และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้สถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม มุ่งเน้นให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนมาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาชนโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ [1]

ในปัจจุบันประเทศไทยมีโรงเรียนที่เปิดหลักสูตรภาษาจีนเกือบทุกจังหวัด โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์เป็นหนึ่งในโรงเรียนที่ได้เปิดวิชาภาษาจีนมาหลายปี ในฐานะโรงเรียนมาตรฐานสากล (World Class Standard School) เพื่อเตรียมนักเรียนพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งแก่การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนทุกระดับ

นอกจากวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาพื้นฐานแล้ว ยังได้เปิดสอนภาษาต่างประเทศที่สองเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ภาษาที่เปิดสอนได้แก่ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น และภาษาเวียดนาม นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 กับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ทุกคนมีโอกาสได้เลือกภาษาใดภาษาหนึ่งที่ตนเองสนใจที่จะเรียน และจะเรียนต่อเนื่องกันสามปี แต่นักเรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร ได้ตอบ หรือใช้ในชีวิตประจำวันได้ ตามที่สังเกต โรงเรียนสวนใหญ่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนในห้องเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนขาดโอกาสหรือกิจกรรมที่นำความรู้ด้านการสื่อสารภาษาจีนมาฝึกใช้ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง จึงทำให้การเรียนรู้ภาษา กลายเป็น การท่องคำศัพท์และรูปประโยค แต่ไม่สามารถนำมาประยุกต์ให้เกิดทักษะการสื่อสารได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจค้นหานวัตกรรมใหม่ที่จะพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนให้ดีขึ้น

จากศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น [2] วิธี "การจัดการเรียนรู้แบบทีพีอาร์" สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของนักเรียนอยู่ในระดับดีมาก [3] เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ค้นหานวัตกรรมที่จะนำมาพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานจะช่วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น แล้วยังสามารถพัฒนาทักษะการทำงานต่าง ๆ ในกระบวนการเรียนรู้ได้ [4] ในกระบวนการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

ความสามารถด้านการแสวงหาความรู้และเจตคติในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนสูงขึ้นกว่าเดิม [5]

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนอาจเป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะสามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเอง และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจจะนำการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน ซึ่งนักเรียนนอกจากมีโอกาสได้ฝึกความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนแล้ว ยังมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนมากขึ้น มีความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการทำงานชัดเจนขึ้น ได้พัฒนาระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเป็นการเตรียมตัวของนักเรียนเพื่อพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน โดยให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Designs) ในลักษณะกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว มีการวัดหลังการทดลอง 1 ครั้ง (One – Shot Case Study)

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 12 คน ที่เลือกเรียนรายวิชาเพิ่มเติมภาษาจีนจากห้องมัธยมศึกษาชั้น ปีที่ 5/18 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน จำนวน 1 แผน ใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง ผลการประเมินความเหมาะสมของแผน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.2 แบบทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบข้อคำถามที่แบ่งออกเป็น 2 ตอน จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 1 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.24 – 0.72 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.26 – 0.38 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .78 ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบปากเปล่าที่มีรูปภาพประกอบ

2.3 แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบประเมินที่มีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค (Scoring Rubric) ประเมินทั้งหมด 3 รายการ ได้แก่ การฟัง การพูดและการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

2.4 แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ปฐมนิเทศนักเรียนให้นักเรียนมีความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้เตรียมไว้

3.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ในระหว่างเดือน มิถุนายน – สิงหาคม 2557

3.3 ประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนในขั้นตอนการนำเสนอโครงงาน และให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน

3.4 วัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนและแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage) นำผลที่ได้มารวบรวมตามน้ำหนักคะแนนที่ตั้งไว้ แล้วมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

4.2 นำข้อมูลที่ได้จากแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำมาแปลผล โดยมีเกณฑ์ในการแปลผล

ดังนี้ คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีเจตคติที่ดีในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีเจตคติที่ดีในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีเจตคติที่ดีในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีเจตคติที่ดีในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีเจตคติที่ดีในระดับน้อยที่สุด

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน พบว่านักเรียนมีคะแนนความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนเฉลี่ยเท่ากับ 71.04 คิดเป็นร้อยละ 71.04 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 ของนักเรียนทั้งหมด จึงสรุปได้ว่านักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้งหมด ที่ผลเป็นเช่นนี้ เนื่องมาจาก

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีกระบวนการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ในแผนการจัดการเรียนรู้ทุกขั้นตอนมุ่งหวังให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ของตนเอง ซึ่งตรงกับ นภา นรานอก [4] ที่กล่าวว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานที่มีต่อการศึกษาคือ การเรียนรู้ที่เกิดจากการทำโครงงานนั้น ไม่ได้เกิดจากครูอย่างเดียว แต่เกิดจากตัวของนักเรียนเอง นักเรียนจึงสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมไปสู่ประสบการณ์ใหม่ จนเกิดการเรียนรู้จากรูปธรรมเป็นนามธรรม นอกจากนี้ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถอีกหลายด้าน เช่นฝึกการสื่อสาร การติดตามความคิด ตรวจสอบความคิดติดตามงาน และฝึกแก้ปัญหา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน นักเรียนได้เรียนรู้กับสิ่งที่ตนเองสนใจที่อยู่ในชุมชน และวิธีการโดยนักเรียนแต่ละคนมีส่วนร่วม ได้ปฏิบัติจริง ทำให้ทุกคนมีโอกาสในการใช้ภาษาจีนสื่อสารกับผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษา เรียนรู้ศัพท์ใหม่ระหว่างกระบวนการสื่อสาร เห็นถึงข้อดี ข้อบกพร่องของการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารสามารถนำข้อดีของคนอื่นมาใช้ในการสื่อสารของตนเอง

และปรับข้อบกพร่องของตนเองให้ดีขึ้นจากการฝึกหัดเพิ่มความมั่นใจในการสื่อสารภาษาจีน ไม่ว่าจะเป็นการฟังด้านการพูด หรือด้านการใช้กลวิธี ในการสื่อความหมาย

1.2 ในกระบวนการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างครู-นักเรียนจะเหมือนเพื่อนกัน ครูคอยให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษา และให้กำลังใจแก่นักเรียนในกระบวนการเรียนรู้อำนวยความสะดวกในการถ่ายทอดความรู้ใหม่และช่วยฝึกปฏิบัติให้กับนักเรียนทุกคน เมื่อนำความสามารถในการสื่อสารและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนอยู่ร่วมกัน จึงเกิดสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นให้นักเรียนได้สื่อสารตลอดเวลา จึงทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสาร มีความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนที่ดีขึ้น

1.3 แหล่งเรียนรู้ในชุมชนเป็นอีกแหล่งเรียนรู้ที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมาก ดังที่ ประเวศ วะสี (อ้างถึงใน ดี สูงสว่าง) [5] ได้กล่าวว่า ชุมชนเป็นอีกแหล่งเรียนรู้ที่มีผู้รู้ด้านต่าง ๆ มากมาย เพราะที่นั่นจะมีครูที่สามารถมอบความรู้ สืบทอดประสบการณ์ให้กับนักเรียนเพิ่มขึ้น และจะทำให้การเรียนรู้เข้าไปเชื่อมโยงกับการปฏิบัติจริง การเรียนรู้จะสนุกยิ่งขึ้น นักเรียนมีความเข้าใจและเกิดความภูมิใจของชุมชน ได้ปรับคุณค่าทางสังคม ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่สร้างประโยชน์สู่ทั้งนักเรียนและสังคม ดังนั้น นอกจากแหล่งเรียนรู้ประเภทบุคคลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ยังมีแหล่งเรียนรู้ประเภทวัสดุ แหล่งเรียนรู้ประเภทสถานที่อีกมากมายที่สามารถนำมาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ จะทำให้การเรียนรู้เป็นสิ่งที่สนุกยิ่งขึ้น และนักเรียนมีความสัมพันธ์กับชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างใกล้ชิด

1.4 จากการพิจารณาผลคะแนนความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนแต่ละด้าน พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนที่ได้ศึกษามา ด้านที่มีความสามารถสูงกว่าด้านอื่น ๆ คือด้านการฟัง และด้านที่มีความสามารถต่ำที่สุดคือด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย ส่วนด้านที่มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์สูงกว่าด้านอื่น ๆ คือด้านการฟังคิดเป็นร้อยละ 91.7 และด้านที่มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์น้อยที่สุดคือ ด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมายคิดเป็นร้อยละ 50.00 จึงสรุปได้ว่า จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย อาจเกิดจากจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมายน้อยไป แสดงว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ นักเรียนมีความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมายค่อนข้างต่ำ จากพฤติกรรมสื่อสารของนักเรียนที่แสดงออกและคำพูดของนักเรียน สะท้อน

ให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจว่า การสื่อสารคือการพูดความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมายเป็นความสามารถที่ไม่ค่อยได้รับความสนใจสำหรับนักเรียนนักเรียนขาดความรู้ การฝึกฝนเกี่ยวกับความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมายจึงทำให้ความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมายของนักเรียนไม่ค่อยได้รับการพัฒนา คะแนนเฉลี่ยที่ออกมาค่อนข้างต่ำ จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์น้อยที่สุด ส่งผลต่อจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

งานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ดีสูงสว่าง [5] ได้ส่งเสริมความสามารถและเจตคติในการแสวงหาความรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้กระบวนการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแสวงหาความรู้ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ วิไล เดชคุ้ม [6] ซึ่งศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนรู้ด้วยการทำโครงการโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในวัดโพธิ์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการทำโครงการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนรู้ด้วยการทำโครงการ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในวัดโพธิ์ มีค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) เท่ากับ 51.58 จากคะแนนเต็ม 60 คิดเป็น ร้อยละ 85.96 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ นภานรนาอก [4] ได้ศึกษาผลการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความสามารถในการทำงานของนักเรียนผ่านเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนด คุณลักษณะที่ดีในการทำงานของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้น นักเรียนจำนวนร้อยละ 86.96 ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่าร้อยละ 70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

2. ผลการศึกษาศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน พบว่า โดยภาพรวม นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนในระดับมาก ที่ผลเป็นเช่นนี้ เนื่องมาจากมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นบรรยากาศแห่งความสนุก เชื้อต่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมเรียนรู้ด้วยตนเองและส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน สื่อและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนตอบสนองความต้องการของนักเรียน มีวิธีประเมินผลที่

หลากหลาย และนักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการทำงานเป็นกลุ่มทำให้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก คอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษา ปัจจัยดังกล่าวได้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ทำนายและสร้างความกระตือรือร้นในการรับรู้สิ่งใหม่ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตนเองและฝึกความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนอย่างมีความสุข ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิไล เดชคุ้ม [6] ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนรู้ด้วยการทำโครงการ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการทำโครงการ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในวัดโพธิ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้นำภาษาจีนไปสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลาย

1.2 ควรใช้ภาษาจีนในการจัดการเรียนรู้เป็นตลอดเวลา เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาจีน และเป็นกิจนิสัยอีกทั้งเพื่อความมั่นใจในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน

1.3 ควรมีการนำผลงานการดำเนินงานโครงงานของนักเรียนเผยแพร่สู่สาธารณชนให้มากขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง ทำให้มีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองมากยิ่งขึ้น

1.4 ควรปรับเวลาการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมทั้งใจและกายในการรับรู้สาระใหม่

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะอื่นๆ ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการค้นคว้าหาข้อมูล เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยในลักษณะบูรณาการแหล่งเรียนรู้ในชุมชนกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. 2551.
- [2] พัชรีย์ ไชยสิทธิ. การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. 2546.
- [3] ธนพร ธนสีลังกูร. การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของนักเรียนชาวเขาเผ่าม้งโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบทีฟิอาร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2554.
- [4] นภา นรานอก. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ เรื่องการประดิษฐ์ของใช้จากวัสดุในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองคอนไทยวิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2554.
- [5] ดี สูงสว่าง. การส่งเสริมความสามารถและเจตคติในการแสวงหาความรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้กระบวนการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2546.
- [6] วิไล เดชคุ้ม. การศึกษาความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการทำโครงการโดยใช้แหล่งการเรียนรู้ในวัดโพธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2551.